

ת"פ 7375/05 - מדינת ישראל נגד יואל ישראל

27 ספטמבר 2017

בית המשפט המחויז בbara שבע
ת"פ 7375-05 מדינת ישראל ני' ישראל
לפני כבוד השופטת גילת שלו
מדינת ישראל המאשימה

נגד
יואל ישראל הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד שלום שיפר
הנאשם וב"כ עו"ד דרור מתחיה ועו"ד דנה שול

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של מתן שוחד- עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין התשל"ז-1977, ומסירת דוח וידיעות לא נכונם- עבירה לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

על פי העולה מכתב האישום, בשנת 2005 התפרסם מכרז לשיקום קרקע לבנייה רוויה ברובע ט"ז באשדוד, ועל פי תוצאתו מיום 3.8.05 חברת " אחים ישראל" (שהינה חברת בניה פרטית שהנאשם הוא אחד ממנהליה וublisher מנכיתיה) זכתה במכרז לרכישת קרקע להקמת 216 יחידות דיור בשלושה מגרשים, וחברת "פרימק בנייה והשקעות" (חברת בניה פרטית המציעה בבעלות אברהם וגלעד פרימק) זכתה במכרז לרכישת קרקע להקמת 162 יחידות דיור בשני מגרשים נוספים. שתי החברות חתמו על חוזה שותפות בו נקבע הסכם לחלוקת ההכנסות ביניהן בשיעורים שונים, לגבי חמשת המגרשים, וכן חולק תשלום ההוצאות בגין הפרויקט. הנהלת החשבונות של שני הפרויקטים התנהלה בספריית החשבונות של חברת אחים ישראל.

לאחר זכיית החברות במכרז, פנה יצחק דרי, שכיהן אותה עת כחבר מועצת העיר אשדוד לנאשם ולגלעד פרימק, הציג עצמו בפני פרימק לחבר מועצת העיר, והציג להם כי יפעל לאשר תוספת יחידות דיור בפרויקט ע"י שינוי תב"ע, וכי עשה כן במהירות. דרי וגלעד פרימק נפגשו מספר פעמים לדון בתכנון הנדרש לצורך הבקשה להגדלת הזכויות, כאשר

עמוד 1

בשתיים מהפגישות נכח גם עמרם כנפו, איש מפתח בעיריית אשדוד בתחום התכנון והבנייה.

ביום 25.8.05 נחתם הסכם בין חברת אחים ישראל לאדריכל חיים ורדה לתכנון המגרשים, ובסמוך לכך נחתם הסכם דומה בין האדריכל לבין חברת פרימק.

ביום 9.11.05 אישרה ועדת המשנה, ממנה נעדרו דרי וכנפו, תוספת של 15% לכמות המתוכננת של יחידות דירות לגבי כל מגרש. השניים השתתפו בישיבת ועדת המשנה ביום 21.12.05, במסגרתה הציע מהנדס העיר כי תוספת יחידות הדירות תהיה ממגרר יחידות האויר ברובע המישוד, ואחד מחברי המועצה ביקש לקבל חוו"ד בגין קיומו של מאגר צה"ז; כנפו אמר שאין לעכב את היזמים והציע שאלה יפקידיו ערבות בנקאית שתמומש במידה ואין מאגר מוכר, דרי תמן בהצעה זו, ובסיומו של דבר החליטה הוועדה כי היזמים יוכל לקיים יחידות דירות מכל מאגר מוכר ולא רק מהרובע המישוד, וכן החלטה על הפרדה בין הבניה הרויה לבניה הנמוכה.

במועד מדויק שאינו ידוע למאשינה, נחתם הסכם הנושא תאריך 6.1.06 בין חברת "כדgal" המצוייה בעלות דרי, לחברת אחים ישראל, עליו חתום גם גלעד פרימק; בהתאם להסכם, תשלום חברת אחים ישראל \$80,000 בעת חתימתה ההסכם ו-\$16,000 בעת קבלת ההיתר, לפי \$600 לכל יחידה מתוך 160 יחידות הדירות שאושרו לפROYKT, לצורך "מע"מ; על פי ההסכם, התשלום הוא בגין הגדלת הזכיות בפרויקט וקבלת היתר בנייה עבור יחידות הדירות.

בהתאם להסכם, במהלך החודשים ינואר ופברואר 2006, שילם גלעד פרימק בשלושה שיקים של חברת אחים ישראל לכדgal סך של 427,200 ₪, לאחר ניכוי אחוז במקור.

ביום 5.2.06 נחתם הסכם דומה בין כדgal לחברת פרימק, למעט התשלום בגין כל יחידת דירות שעמד על \$1,000 לחידיה. בהתאם להסכם, שילמה חברת אחים ישראל בשלושה שיקים של גלעד פרימק לכדgal סך של 509,550.03 ₪, כאשר את התשלום בפועל ביצע קובל' משנה של חברת אחים ישראל, אשר קיבל הנחיה לבצע את התשלום מהנאשם, מבלי שאותו קיבל ידע עבור מה התשלום.

בשנת 2007 שילמה חברת פרימק באמצעות גלעד פרימק לכדgal סך של 573,388 ₪ בשלושה שיקים. בגין תשלום זה לא נערך הסכם בכתב.

במשך החודשים ספטמבר ואוקטובר 2007 שילמה חברת אחים ישראל בהנחיית הנאשם, באמצעות שיקים של חברת פרימק סך של 453,055 ₪ לדרי; לביקשת דרי החשבונית בגין התשלום הוצאה על שם חברת "קדמת עדן" ולא על שם כדgal; ובפועל החשבונית הייתה בין קיודם הפרויקט על ידו, אך גם בגין תשלום זה לא נערך הסכם בכתב.

ביום 30.10.06 אישרה הוועדה המחויזת לתכנון ובניה להפקוד את התוכנית למוספה 118 יחידות דירות במגרשים ברובע ט"ז, וביום 28.2.08 נכנסה התוכנית לתקוף כאשר הגדלת הזכיות מבוצעת במסגרת איחוד וחולקה; האישור הגדיל את מספר יחידות הדירות שניתן היה לבנות על כל המגרשים מ- 216 ל- 258, ומ- 162 ל- 188.

במushi הנאשם, הוא נתן בצוותא בידי דין לדרי שוחד بعد פעולה הקשורה במילוי תפקידו בסך כולל של 3,558,777 ₪, הנובע מעליית ערך המקרקעין עקב שינוי הייעוד בניכוי היטל ההשבחה ששולם.

במushi, מסר הנאשם ללא הצדקה סביר, ידיעות לא נכונות בנוגע לדבר המשפייע על חיויבו במס או על חיויבו של אדם אחר או על שותפות, בכך שככל את החשבונות לכדgel וקדמת עדן בספרי הנהלת החשבונות של חברת האחים ישראל.

הנאשם הודה בכתב האישום מיד עם הגיעתו, במסגרת הסדר טיעון שבמסגרתו הסכימו הצדדים כי הוא ירצה עונש של 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, ואם לא ימצא מתאים ע"י הממונה לעבודות השירות, יוטל עליו קנס בסך 100,000 ₪ ועוד חלק מעבודות השירות. בנוסף, הוסכם על חילוט סך של 3,558,777 ₪. עוד הוסכם במסגרת ההסדר כי החברה, בעלי מנויותיה, מנהליה או עובדייה לא יועמדו לדין ולא תוחס להם אחירות פלילית בגין מעshi הנאשם.

לאחר שהממונה על עבודות השירות לא מצא את הנאשם מתאים לרצוי עונש המאסר בעבודות שירות, נוכח מצבו הרפואי, עתרו ב"כ הצדדים לאישור ההסדר על החלופה השנייה שבו.

ב"כ הצדדים הסבירו את הסדר הטיעון בעיקר במצבו הרפואי הקשה של הנאשם כאשר ב"כ הנאשם פירט בטיעונו את מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, ואף מחוות דעת הממונה עליה, כי מדובר למי שסובל מבעיות רפואיות קשות, אשר אין אפשרות לו לרצות עונש מאסר בעבודות שירות. בנוסף, הבחרו ב"כ הצדדים כי להסדר הטיעון נימוקים נוספים ובהם הודהתו המיידית של הנאשם במיוחס לו, בעוד מדובר בהזאה ראשונה במסגרת פרשיה רחבה שבמסגרתה הוגשו כתבי אישום נגד מספר מעורבים, כל דברי הצדדים בעקבות הסדר זה הושגו הסדרי טיעון נוספים עם חלק מהמעורבים; ההסכמה לחילוט, סכום גבוה מאוד שמהווה את טובת הנהאה לה זכה הנאשם כתוצאה מהעבודות, וזאת למراتות שסוכם שהחברה שבבעלות הנאשם, היא זו שהפיקה את טובת הנהאה, לא תעמוד לדין; חלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבודות, הנובע מן מאיחור גילוי העבודות ובחילת החקירה, והן מצריכי החקירה המורכבות שגרמו להתמכחות החקירה ולהתמכחות הטיפול בפרקיות.

ב"כ המאשימה טען כי גם ההסדר המקורי חורג לקולא ממתחם העונש הולם, אך כי במצבו הרפואי הקשה של הנאשם מצדיק חrigga זו. ב"כ הנאשם פירט בנוסף את נסיבותו האישיות של הנאשם, בן 72, נעדר עבר פלילי, אשר ניהל אורח חיים נורטטיבי ומזה שנים רבות מנהל את החברה, תורם סכומים גדולים למוסדות שונים, ובעקבות התפוצצות הפרשה, הוא נזהר בניהול עסקיו, עוד הפנה לחילוקו של הנאשם בעבודות, ולעובד שעבד הציבור הוא זה שיזም את העבודות ופונה אליו ולא המערב הנוסף.

אין צורך להזכיר מילים בחומרת עבירות השוחד, המשחיתה את המידות, פוגעת הציבור בכללתו, ברכוש הציבור ובאמון שנותן הציבור בעובי הציבור, כאשר לא אחת נקבע כי מי שביצע עבירות שוחד, בין אם מדובר במקבל השוחד (שענינו כמובן חמור יותר) ובין אם מדובר בנתן השוחד, דינו לעונש מאסר. בעניינו, אף מדובר בהיקף שוחד לא מבוטל שהביא לפגיעה ברכוש הציבור, כך שבבקבוקתו זכו החברות המוזכרות בכתב האישום להטבה ממשמעותית, שווה מספר מיליון שקלים.

יחד עם זאת, ומעבר להלכה בדבר כבוד הסדר טיעון, ניכר כי מדובר בהסדר טיעון שנעשה לאחר שיקול מדויק של כלל השיקולים, הן השיקולים האינדיבידואליים הקשורים בנאשם והן השיקולים הכלליים הקשורים באינטרס הציבורי בכללותו. בהקשר זה, ראוי לציין את הودאותו המידית של הנאשם, ככל הנראה לאחר הליכי השימוש, כאשר כתוב האישום הוגש לראשונה בבית המשפט יחד עם הودעה על הסדר; את העובדה שהודאותו של הנאשם חסכה הבאת עדים רבים, על פי הנטען לא רק בכך זה אלא גם בתיקים נוספים; ובעיקר את העובדה שבמסגרת ההסדר סוכם על חילוץ סכום טובות הנהאה שהפיקו הנאשם והחברה כתוצאה מהעבירות. לכל אלו יש לצרף את מצבו הבריאותי של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו ע"י הצדדים.

מכל האמור, אני סבורה כי הסדר הטיעון מażן נכונה בין כלל השיקולים, וגם אם העונש המוסכם חורג לכאן ממתחם העונש הולם, הרי שההנמקות שניתנו לכך ע"י הצדדים, מקובלם עלי.

לאור כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **קנס בסך 100,000 ₪ או 7 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם בתוך 30 ימים.**
2. **חייבת לטובת אוצר המדינה בסך 3,558,777 ₪. החילוץ יבוצע מתוך הכספיים שהועברו לקרן החילוץ ע"י חברת "האחים ישראל".**

זכות ערעור תוך 45 ימים מיום.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח, 27/09/2017 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת